

Rigsrevisionen synes at ville gøre en undtagelse i de tilfælde, hvor statsrevisorerne eller Rigsrevisionen på grundlag af en konkret vurdering finder, at de hensyn, som selskabsledelsen har påberåbt sig som begrundelse for hemmeligholdelse, klart er uholdbare og må vige for vigtige samfundsmæssige hensyn. Men bortset herfra antager Rigsrevisionen, at man kan ifalde strafansvar ved at videregive oplysninger til statsrevisorerne.

Ifølge årsregnskabslovens § 61 l må revisor og dennes medarbejdere ikke give oplysninger om selskabets forhold til enkelte selskabsdeltagere eller til *uvedkommende*.

Vurderingen af det rejste spørgsmål må ligesom de øvrige videregivelsesspørgsmål ske med udgangspunkt i en fortolkning af ordet »uvedkommende«.

I almindelighed indeholder lovgivningens tavshedspligtsbestemmelser, som nævnt ovenfor under pkt. 1, udtryk som »uvedkommende«, »uberettiget videregiver« og »ubeføjet røber« for derved at angive, at ikke enhver videregivelse af oplysninger er et brud på tavshedspligten.

I det foreliggende tilfælde vil Rigsrevisionens videregivelse af oplysninger til statsrevisorerne efter Justitsministeriets opfattelse ikke være uberettiget efter årsregnskabslovens § 61 l, idet statsrevisorerne på baggrund af opbygningen af den statslige revision og de *lovregler*, der gælder herom, herunder reglerne om oplysningspligt over for statsrevisorerne, ikke kan anses for »uvedkommende«. Der består efter Justitsministeriets opfattelse ikke en regelkonflikt mellem tavshedspligtsreglerne i selskabs- og årsregnskabslovgivningen og oplysningspligten efter statsrevisorloven og grundloven, idet tavshedspligtsreglerne efter sit eget indhold viger for modstående oplysningspligtsbestemmelser, jf. også princippet i straffelovens § 152 e, nr. 1. I øvrigt måtte en eventuel tavshedspligt utvivlsomt vige for grundlovens § 47.

Videregivelse af oplysninger, som Rigsrevisionen er kommet i besiddelse af gennem sin virksomhed som medrevisor eller gennem vedkommende minister, vil således efter Justitsministeriets opfattelse frit kunne ske til statsrevisorerne. Dette gælder ikke alene i de tilfælde, hvor statsrevisorerne har udbedt sig oplysningerne, men også i øvrigt, når oplysningerne må anses for at være af betydning for statsrevisorernes virksomhed.

Det bemærkes i denne forbindelse, at statsrevisorerne, som nævnt ovenfor, i lighed med andre, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, f.eks. folketingsmedlemmer, er omfattet af tavshedspligten efter straffelovens § 152.

De fortrolige oplysninger, som Rigsrevisionen videregiver til statsrevisorerne, kommer således som udgangspunkt ikke videre. I denne forbindelse er det væsentligt, at Rigsrevisionen ved fremsendelse til statsrevisorerne af oplysninger, som efter deres karakter ikke umiddelbart fremtræder som fortrolige, med et stempel eller lignende markerer, at oplysningerne efter Rigsrevisionens opfattelse er omfattet af lovgivningens regler om tavshedspligt, for derved at undgå eventuelt utilsigtet brud på fortroligheden.

Der kan i øvrigt om beslægtede former for videregivelse af oplysninger til andre offentlige myndigheder uanset regler om tavshedspligt henvises til Kommenteret Forvaltningslov side 269 om videregivelse af oplysninger til Folketingets Ombudsmand og til Vogter og Stausbøll, Juristen 1990, side 353, om videregivelse af oplysninger til Folketinget.

3. Med hensyn til det tredje hovedspørgsmål antages det i beretningen, side 29, 1. sp., at der kan opstå habilitetsspørgsmål, hvis Rigsrevisionen på et tidspunkt, efter begæring fra statsrevisorerne, skal indhente supplerende oplysninger fra et statsaktieselskab, som man i egenskab af medrevisor tidligere har meddelt blank revisionspåtegning, eller en påtegning, som ikke omtaler det forhold, som statsrevisorerne nu ønsker undersøgt.

Industriministeriet har udtalt, »at hvis sagen stilles på spidsen, må Rigsrevisionen vælge, om man vil optræde som medrevisor eller som Rigsrevision«, jf. beretningen side 29.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan der være grund til at fremhæve, at Rigsrevisionens pligt til at bistå statsrevisorerne er fastslået i rigsrevisorlovens § 8. Pligtens opfyldelse kan umuliggøres